

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

Precatio ad sanctitate[m] Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

tinet, ipse à seipso habet, idque cū infinita perfectione; cū enim duo ad eam requirantur, amor & obiectum seu puritas obiecti, Deus vtrumque à se habet. Ipse enim est amor infinitus sui; & ipse est obiectum infinitæ puritatis, in cuius amore consistit formalis sanctitas. Itaque ipse est infinita sanctitas, tum formalis tum obiectiva: ipse per essentiam suam est mensura omnis sanctitatis & suæ & omnium Angelorum ac hominum: ipse per amorem sui formaliter sanctus est, & ipsa sanctitas, & fons sanctitatis.

P R E C A T I O

Ad Sanctitatem Dei.

Ex lib. 8. de Perfect. cap. 4.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus sabaoth: plena est omnis terra gloria eius. Ita clamant Seraphim

Seraphim in visione illa mystica, qua gloriæ tuæ specimen & terribile iudicium Iudaicæ excæcationis, Isaïæ Prophetæ ostendisti. Impleta enim populi illius peccatorum mensura, cum te in carne venientem repudiarunt, sanctitatem tuam trina compellatione, magno Trinitatis mysterio, ad vindictam prouocant. *Mundi enim sunt oculi tui, ne videas malum, & ad iniquitatem respicere non poteris.* Cum enim sis ipsa sanctitas, summè tibi displicet omne peccatum, ideoque *perdes omnes qui operantur iniquitatem.* Nam sicut luci aduersantur tenebræ, pulchritudini deformitas, & puritati contaminatio, & vitæ mors, & rectitudini obliquitas, & bonitati malitia; ita sanctitati repugnat & exosum est omne peccatum.

Vnde sicut necessariò sanctitatem tuam summè amas, ita necessariò

fariò

sario peccatum summè odisti, & infinita poena vindicas, nisi misericordia tua infinita præuenerit, & spiritu contritionis afflato, poenitenti condonauerit.

Nemo unquam tibi nisi per sanctitatem placuit: nemo qui ea præditus & ornatus, tibi unquam displicuit. hæc sola filios tibi facit, & regni heredes: huic soli confortium gloriæ & beatitudinis tuæ promissum, & ante tempora sæcularia præparatum: ad hanc ab æterno à te prædestinati sumus in Christo, ut simus sancti & immaculati in conspectu tuo, & æterna hereditate digni.

Non potentiam, nõ sapientiam, non maiestatis tuæ celsitudinem, sed sanctitatem tuam nos imitari uoluisti, cum sic præcepisti: *Sancti estote, quoniam ego sanctus sum.* Decet enim ipsum puritatis & sanctitatis fontem, omni puritate puriorem,
omni

omni sanctitate sanctiorem, ministros habere sanctos, & ab omni peccati labe immunes. Sed vnde nobis, qui luteas domos incolimus, & in terrenis usu, & cogitatione assidue versamur, tanta puritas, vt dignè in conspectu & obsequijs tuis versari possimus? Si enim caelestes illi spiritus ab omni corporea concretione segregati, & ipsis caelis mundiores, adhuc infinite absunt ab ea puritate quæ ministerio tuo congruit, quanto nos intervallo ab ea distamus, qui ab illis incomparabiliter superamur? Sed hæc est benignitas tua, quæ seruos suos, licet peccatores, & terrenorum puluere adspersos, non reijcit; sed potius ad se alligit, vt labe abstergat, tenebras illuminet, affectus sanctificet, & dignos præsentia vultus tui pro modulo nature mortalisefficiat. Nō requiris à nobis quod sanctitatis tuæ celsitu-

celfitudini est debitum, sed quod nostræ mortalitatis imbecillitati consentaneum.

Tu omnis sanctitatis auctor, & finis, & regula, & exemplar, à quo, ad quem, & ad cuius formam ac similitudinem sanctificatur omnia in cælo & in terra. Totus iste mundus est veluti templum Diuinitatis tuæ, tuo cultui consecratum, tua presentia sanctum, tua gloria plenum, tuis admirandis operibus exornatum, vt ibi te colamus, laudemus, & benedicamus in hac vita, & in futura.

Sed sublimior est sanctitas naturæ rationalis, sicut & illustrior est præsentia tua in spiritibus quàm in corporibus; & excellentiùs hi ad te accedere, & tibi coniungi possunt. Nosse enim & amare te, sanctitas est spirituum. Per hæc tu in illis habitas, & illi templum tuum fiunt, multò feliciùs & augustiùs quàm
valta

vasta hæc mundi machina, quæ tuã præsentiam sentire non potest. Per eadem ad te accedunt, tibiq̃ue vniuntur vitali vinculo, & in tuam puritatem faceffunt. Cognoscens enim transit in cognitũ, & amans in amatũ. Quare cum sis purissimus actus, & in supremo gradu spiritalis tenuitatis, vt ita dicam, & puritatis, infinitè eleuatus supra materiã & corporalia omnia, infinitè simplex, infinitè subtilis & spiritalis; necesse quoque ex quæ ad te eleuantur, tibiq̃ue vniuntur, & vnus tecum efficiuntur spiritus, simpliciora, puriora, magisq̃ue spiritalia effici, & ab omni contagione inferiorum remotiora. Hoc autem est illa sanctitas, qua omnes rationales animæ & spiritus Angelici præditi esse debent, vt tibi perfectè placeant.

Sed adhuc altior est sanctificationis gradus, cum nimirum per te ipsum absque vllò dono creato
sancti-

sanctificas creaturam, eam supra omnia creata ad te attrahens, & substantialiter tibi in vnitatem hypostasis adstringens. Sic beatissimam Domini nostri humanitatem sanctificasti, vt sicut in illa est plenitudo Diuinitatis, ita sit & sanctitatis.

O admirabilem, & omni menti create incomprehensibilem sanctificationem! ô infinitam diuine bonitatis dignationem, quæ talem expiationis & sanctificationis fontem humano generi constituit! Ab huius plenitudine omnes accepimus; & quod superest, adhuc mille mundorum peccatis abluendis, & infinitis animabus sanctificandis sufficit. Sic per vnum hominem sanctificatur omnes homines, & ad Deum reducuntur; sicut per vnum à Deo sunt auersi, & peccato inquinati.

Et quia rudes sumus, sensibus dediti,

dediti, sensibilibus immerfi, rudi-
tati nostræ te accommodas, per
sensibilia nos sanctificans, & conta-
ctu corporeo spiritum tuum & spi-
ritalia dona infundēs. Stupendum
prorsus consilium sapientiæ æter-
næ, signorum sensibilibus contactu,
vel usu, nos ex filijs iræ effici filios
Dei, heredes vitæ æternæ, confor-
tes diuinæ gloriæ: qui antè eramus
omni confusione & morte æternâ
digni! Mira benignitas & digna-
tio, rem adeo excelsam & diui-
nam (per quam Deo similes effi-
cimur, sine qua ei placere non pos-
sumus) conferri modo tam hu-
mili, per instrumenta tam vilia,
nullo vel modico nostro labore
aut conatu! Verè sæculum au-
reum & sæculum gratiæ est tem-
pus istud noui, Testamenti, quo tã-
tæ diuitiæ cælestes, tanta bonorum
diuinorum copia cernitur in terris,
tantaque facilitate comparatur.
Verè

Verè nunc melliflui facti sunt cæli, & montes stillant dulcedinem, & flumina vino & lacte redundant, & bonorum cælestium apothecæ expositæ sunt inter mortales, ex quibus breui tempore, facili negotio in omnem æternitatem diuites & pares Angelis effici possumus.

Tibi gloria, tibi benedictio & gratiarum actio ab omni creatura in cælo & in terra, ò sanctitatis auctor! tuum hoc est beneficium, tua philanthropia. Tu nobis Sanctum sanctorum dedisti, & in ipso fontem nobis perennem sanctificationis constituisti, *in ablutionem peccatoris & menstruatae*. Hunc tu per teipsum, tuam sanctitatem illi impertiendo, sanctificasti, & per hunc ceteros. Ab hoc sanctitas omnis manat in symbola externa seu Sacramenta; à symbolis per corpus transfunditur in animam; ab anima
redun-

redundat in corpus, & in opera interna; ab operibus internis ad externa: vt sic totus homo, totaque vita ipsius sancta tibi deuota & consecrata fit, & ad te summum bonū & vltimum finem, vnde processit, reducatur, & in te quiescat. Sic creaturam tuam ad te reuocas, sic consortio tuo dignam facis. Fac vt ex hoc fonte assiduè hauriam, assiduè lauer, vt dealbem stolam meā in sanguine Agni. *Amplius laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me. Asperge me byssopo in fonte isto intincto in sanguine mystici passeruli, & mundabor; inde me laua, & super nivem dealabor.*

CONSI-